

opusdei.org

Pomocný vikář v církevním právu pro Prelaturu

Profesor Eduardo Baura z
pontifikální univerzity Svatého
Kříže komentuje postavu
pomocného vikáře v církevním
právu pro prelaturu Opus Dei.

13.12.2014

Codex iuris particularis Operis Dei
(neboli Statuta), který byl vyhlášen
sv. Janem Pavlem II. spolu s
apoštolskou konstitucí *Ut sit* 28.
listopadu 1982, ustanovuje, že úřad

preláta je doživotní. Ta samá právní norma z tohoto důvodu předvídala postavu pomocného vikáře, který může být dvojího typu.

První, který nás momentálně zajímá, je předvídán pro případ, kdy dojde ke zvláštnímu nárůstu práce s vedením Prelatury nebo s ohledem k pokročilému věku preláta či k jiným podobným okolnostem, kdy prelát usoudí jako odpovídající, aby vedle běžně fungujícího generálního vikáře byl ustanoven vikář pomocný, který přejímá výkonnou moc nezbytnou pro pomoc prelátovi s vedení prelatury. Takto se ve statutech v článku 134 § 1 uvádí, že „pokud prelát pokládá v Boží přítomnosti jako přiměřené a odpovídající ustanovení pomocného vikáře, podle článku 135, jej může jmenovat svobodně, vyslechnuvše svou Radu. Také plénium generální Rady, podle svého nejlepšího svědomí může navrhnout prelátovi možnost

jmenování pomocného vikáře, který by mu mohl pomoci s vedením Prelatury na dobu osmi let. Prelát, nejsou-li proti vážné důvody, přistoupí ochotně na mínění Rady" (vlastní překlad – pozn. autora). Vzhledem k tomuto poslání pomocného vikáře v článku 135 se potvrzuje následující: „Pomocný vikář, může-li prelát vykonávat svou funkci, mu pomáhá; pokud je nepřítomen nebo ji nemůže vykonávat, nahrazuje jej, nemá nicméně dalších práv, nežli těch, jež mu obecně nebo pro jeden konkrétní případ delegoval prelát. Ze všech svých skutků se musí zodpovídat prelátovi." V současném případě prelát udělil všechny kompetence spojené s výkonnou mocí, včetně těch, jež jsou rezervované prelátovi.

Komentované postavě dobře porozumíme, budeme-li brát v potaz, že úkol, který Církev svěřuje prelátovi – stejně jako každému

pastýři, který je v čele nějakého církevního obvodu – se neomezuje na vykonávání vládní moci, nýbrž má být také, jak potvrzují statuta, „učitelem a otcem“ (článek 132 § 3) všech věřících jemu svěřených, ať již kněží či laiků.

Druhý typ pomocného vikáře je předvídan pro případ, kdy je prelátovi znemožněno vykonávání jeho funkcí. Za této situace se předpokládá volba pomocného vikáře, na nějž by se přenesly všechny kompetence preláta, kromě titulu (a bez práva nástupnictví), který vyžaduje potvrzení ze strany Svatého stolce. Takto, včetně hypotetického případu preláta, který nemůže vykonávat své funkce, nadále zůstává postava preláta jako otce, ačkoli by vedení zůstávalo v rukou pomocného vikáře, analogicky jako je tomu u apoštolského administrátora v případě diecéze.

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
pomocny-vikar-v-cirkevnim-pravu-pro-
prelaturu/](https://opusdei.org/cs-cz/article/pomocny-vikar-v-cirkevnim-pravu-pro-prelaturu/) (24.03.2026)